

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2011/97/UE

z dnia 5 grudnia 2011 r.

zmieniająca dyrektywę 1999/31/WE w odniesieniu do szczegółowych kryteriów składowania rtęci metalicznej uznanej za odpady

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1102/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie zakazu wywozu rtęci metalicznej, niektórych związków i mieszanin rtęci oraz bezpiecznego składowania rtęci metalicznej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3, a także dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów⁽²⁾, w szczególności jej art. 16,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 stanowi, że – na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 3 lit. a) dyrektywy 1999/31/WE – rtęć metaliczna uznana za odpady może, w odpowiednim zbiorniku, być składowana czasowo przez ponad rok lub składowana trwale na pewnych rodzajach składowisk.
- (2) Składowanie rtęci metalicznej uznanej za odpady reguluje ustawodawstwo Unii dotyczące gospodarowania odpadami.
- (3) Składowanie rtęci metalicznej uznanej za odpady przez okres do jednego roku podlega wymogom w zakresie zezwoleń zgodnie z art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów⁽³⁾.
- (4) Dyrektywa 1999/31/WE oraz decyzja Rady 2003/33/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiająca kryteria i procedury przyjęcia odpadów na składowiska, na

podstawie art. 16 i załącznika II do dyrektywy 1999/31/WE⁽⁴⁾ mają zastosowanie do obiektów do składowania rtęci metalicznej przez okres ponad jednego roku zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1102/2008.

- (5) Oznacza to w szczególności, że wszystkie obiekty do składowania rtęci metalicznej przez okres ponad jednego roku wymagają zezwolenia zgodnie z art. 7, 8 i 9 dyrektywy 1999/31/WE oraz że obiekty te podlegają wymogom w zakresie kontroli i monitorowania określonym w art. 12 tej dyrektywy, a także, w przypadku składowania pod ziemią, wymogom w zakresie oceny bezpieczeństwa zgodnie z dodatkiem A do decyzji 2003/33/WE.
- (6) Ponadto obiekty takie podlegają ogólnym przepisom dotyczącym przechowywania dokumentacji zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE.
- (7) Ponadto przepisy dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi⁽⁵⁾ mają zastosowanie do naziemnych obiektów służących do czasowego składowania zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1102/2008.
- (8) Jednakże przepisy te nie uwzględniają w pełni szczególnych cech rtęci metalicznej i dlatego konieczne są dodatkowe wymogi.
- (9) Te dodatkowe wymogi powinny uwzględniać prace badawcze nad możliwościami bezpiecznego unieszkodliwiania, w tym również zastalania rtęci metalicznej. Odnotowuje się postępy w opracowywaniu bezpiecznych dla środowiska rozwiązań w zakresie zastalania rtęci, ale za wcześnie jest, aby podejmować decyzje co do zastosowania takich rozwiązań na dużą skalę.
- (10) Niezbędne są dodatkowe oceny długoterminowego zachowania się rtęci metalicznej na składowiskach podziemnych w celu określenia solidnych i opartych na wiedzy wymogów dotyczących trwałego składowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 75.

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 27.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.1997, s. 13.

Wymogi określone w niniejszej dyrektywie powinny zatem ograniczać się do składowania czasowego oraz uznaje się je za odpowiednie i reprezentujące najlepsze dostępne techniki bezpiecznego składowania rtęci metalicznej przez okres do pięciu lat.

- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 1999/31/WE.
- (12) Komitet, o którym mowa w art. 16 dyrektywy 1999/31/WE, nie wydał żadnej opinii. Rada powinna zatem przyjąć niniejszą dyrektywę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I, II i III do dyrektywy 1999/31/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 15 marca 2013 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2011 r.

W imieniu Rady
W. PAWLAK
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, II i III do dyrektywy 1999/31/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I dodaje się sekcję w brzmieniu:

„8. Czasowe składowanie rtęci metalicznej

Do celów czasowego składowania rtęci metalicznej przez okres ponad jednego roku stosuje się następujące wymogi:

- rtęć metaliczną składowuje się osobno, oddzieloną od innych odpadów,
- pojemniki składowane w zbiornikach i są one odpowiednio powleczone, aby zabezpieczyć je przed pęknięciami i szczelinami, oraz nie przepuszczają rtęci metalicznej, a także mają odpowiednią pojemność, aby pomieścić składowaną rtęć,
- miejsce składowania zabezpieczone jest zbudowanymi lub naturalnymi barierami, które odpowiednio chronią środowisko przed emisjami rtęci, a ich pojemność jest odpowiednia, aby pomieścić całość składowanej rtęci,
- podłogi w miejscu składowania pokryte są szczelnym odpornym na działanie rtęci. Zapewnia się nachylenie ze zbiornikiem ściekowym,
- miejsce składowania wyposażone jest w system przeciwpożarowy,
- składowanie odbywa się w sposób zapewniający proste odszukanie wszystkich pojemników.”;

2) w załączniku II dodaje się sekcję w brzmieniu:

„6. Wymogi szczególne dotyczące rtęci metalicznej

Do celów czasowego składowania rtęci metalicznej przez okres ponad jednego roku stosuje się następujące wymogi:

A. Skład rtęci

Rtęć metaliczna musi być zgodna z następującą specyfikacją:

- zawartość rtęci większa niż 99,9 % masy,
- brak zanieczyszczeń mogących spowodować korozję stali węglowej lub nierdzewnej (np. roztwór kwasu azotowego, roztwory soli chlorku).

B. Pojemniki

Pojemniki wykorzystywane do składowania rtęci metalicznej muszą być odporne na korozję i wstrząsy. Unika się zatem spawów. Pojemniki muszą być w szczególności zgodne z następującą specyfikacją:

- materiały, z których wykonany jest pojemnik: stal węglowa (minimum ASTM A36) lub stal nierdzewna (AISI 304, 316L),
- pojemniki nie przepuszczają gazów ani cieczy,
- zewnętrzna strona pojemników jest odporna na warunki składowania,
- typ pojemnika pomyślnie przeszedł badanie wytrzymałości na upadek oraz badania na szczelność opisane w rozdziałach 6.1.5.3 i 6.1.5.4 zaleceń ONZ dotyczących transportu towarów niebezpiecznych, podręcznika badań i kryteriów.

Maksymalny wskaźnik wypełnienia pojemnika wynosi 80 % jego pojemności, aby zapewnić odpowiednią ilość wolnej przestrzeni i zapobiec pojawieniu się wycieków lub stałych odkształceń pojemnika będących wynikiem rozszerzenia się cieczy z powodu wysokich temperatur.

C. Procedury przyjęcia

Przyjmuje się wyłącznie pojemniki posiadające certyfikat zgodnie z wymogami określonymi w niniejszej sekcji.

Procedury przyjęcia muszą spełniać następujące wymogi:

- przyjmuje się jedynie rtęć metaliczną, która spełnia minimalne kryteria przyjęcia określone powyżej,

- przed składowaniem pojemniki podlegają kontroli wzrokowej. Nie dopuszcza się uszkodzonych, nieszczelnych lub skorodowanych pojemników,
- pojemniki oznaczone są trwałą pieczęcią (perforowaną) określającą numer identyfikacyjny pojemnika, materiał, z którego wykonano pojemnik, wagę pustego pojemnika, oznaczenie producenta oraz datę produkcji,
- pojemniki posiadają na stałe przymocowaną tabliczkę określającą numer identyfikacyjny certyfikatu.

D. Certyfikat

Certyfikat, o którym mowa w sekcji C, zawiera następujące elementy:

- nazwę i adres producenta odpadów,
- nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za napełnienie pojemnika,
- miejsce i datę napełnienia,
- informację o ilości rtęci,
- informację o czystości rtęci oraz, w razie konieczności, opis zanieczyszczeń zawierający raport z analizy,
- potwierdzenie, że pojemniki były stosowane wyłącznie do transportu/składowania rtęci,
- numery identyfikacyjne pojemników,
- dodatkowe uwagi.

Certyfikaty wydaje producent odpadów lub, w przypadku braku takowego, osoba odpowiedzialna za zarządzanie nimi.”;

3) w załączniku III dodaje się sekcję w brzmieniu:

„6. Wymogi szczególne dotyczące rtęci metalicznej

Do celów czasowego składowania rtęci metalicznej przez okres ponad jednego roku stosuje się następujące wymogi:

A. Wymogi dotyczące monitorowania, kontroli i sytuacji awaryjnych

W miejscu składowania zainstalowany jest ciągły system monitorowania oparów rtęci o czułości co najmniej 0,02 mg rtęci/m³. Czujniki umieszcza się przy podłożu i na wysokości głowy. Zainstalowany jest optyczny i dźwiękowy system alarmowy. System podlega corocznemu przeglądowi.

Upoważniona osoba sprawdza wzrokowo miejsce składowania i pojemniki przynajmniej raz w miesiącu. W razie wykrycia przecieków operator niezwłocznie podejmuje niezbędne działania, aby zapobiec przedostaniu się rtęci do środowiska i przywrócić bezpieczne składowanie rtęci. Wszelkie wycieki uważa się za mające istotne negatywne skutki dla środowiska naturalnego zgodnie z art. 12 lit. b).

Na miejscu dostępne są plany awaryjne i odpowiedni sprzęt ratunkowy wykorzystywany do czynności wymagających kontaktu z rtęcią metaliczną.

B. Prowadzenie dokumentacji

Wszystkie dokumenty zawierające informacje, o których mowa w sekcji 6 załącznika II i w pkt A niniejszej sekcji, w tym certyfikat towarzyszący pojemnikowi, a także dokumentację dotyczącą pozbycia się i wysyłki rtęci metalicznej po jej czasowym składowaniu oraz miejsca przeznaczenia i planowanej obróbki przechowuje się przez co najmniej trzy lata od zakończenia składowania.”.
